

Forslag

til

Lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

Fremsat den 9. marts 1956 af *finansministeren*.

Afsnit I.

Indkomstskat til staten.

A. Indkomstskat af personer m. m.

§ 1.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 1—4, samt § 2, næstsidste stykke, og §§ 2 og 3 i lov-

bekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 nævnte skattepligtige udskrives for skatteåret 1956—57 efter nedenstående regler.

Skatten beregnes på grundlag af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, opgjorte skattepligtige del af indkomsten efter følgende skalaer:

Familieforsørgere:

Af en indkomst på:

		under 4 000 kr., svares	0 kr.		
		6 000 - , -	20 - af	4 000 kr., 14 pct. af resten	
over	4 000 kr., men ikke over	9 000 - , -	300 - -	6 000 - ,	20 - - -
-	9 000 - , -	12 000 - , -	900 - -	9 000 - ,	30 - - -
-	12 000 - , -	15 000 - , -	1 800 - -	12 000 - ,	35 - - -
-	15 000 - , -	18 000 - , -	2 850 - -	15 000 - ,	55 - - -
-	18 000 - , -	50 000 - , -	4 500 - -	18 000 - ,	60 - - -
-	50 000 - , -	100 000 - , -	23 700 - -	50 000 - ,	80 - - -
-	100 000 - , -	200 000 - , -	63 700 - -	100 000 - ,	85 - - -
-	200 000 - , -	400 000 - , -	148 700 - -	200 000 - ,	95 - - -
-	400 000 - og derover	-	338 700 - -	400 000 - ,	105 - - -

Andre skatteydere:

Af en indkomst på:

		under 2 500 kr., svares	0 kr.		
		6 000 - , svares	10 - af	2 500 kr., 14 pct. af resten	
over	2 500 kr., men ikke over	9 000 - , -	500 - -	6 000 - ,	20 - - -
-	9 000 - , -	12 000 - , -	1 100 - -	9 000 - ,	30 - - -
-	12 000 - , -	15 000 - , -	2 000 - -	12 000 - ,	35 - - -
-	15 000 - , -	18 000 - , -	3 050 - -	15 000 - ,	61 - - -
-	18 000 - , -	50 000 - , -	4 880 - -	18 000 - ,	66 - - -
-	50 000 - , -	100 000 - , -	26 000 - -	50 000 - ,	88 - - -
-	100 000 - , -	200 000 - , -	70 000 - -	100 000 - ,	95 - - -
-	200 000 - , -	400 000 - , -	165 000 - -	200 000 - ,	105 - - -
-	400 000 - og derover	-	375 000 - -	400 000 - ,	110 - - -

De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede skattefrie fradrag bortfalder.

De i § 2, nr. 3 og 4, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 3 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, nævnte personer og dødsboer svarer skatten efter den for „andre skatteydere“ fastsatte skala, dog mindst med 6 pct., ligesom udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser m. fl. og dødsboer svarer skatten efter samme skala, dog mindst med 12 pct.

§ 2.

Såfremt en skatteyder overfor finansministeriet godtgør, at de ham for skatteåret 1956—57 som indkomst- og formueskat til staten og som personlig kommuneskat pålignede skattebeløb tilsammen overstiger 80 pct. af hans indkomst i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår uden fradrag for personligt pålignede skatter, vil indkomstskatten til staten være at nedsætte med det beløb, hvormed det ovennævnte samlede skattebeløb overstiger 80 pct. af indkomsten, opgjort som foran angivet.

I tilfælde, hvor nedslag i indkomstskatten til staten for skatteåret 1956—57 i overensstemmelse med foranstående regel er givet skatteyderen, vil de ham for skatteårene 1957—58 og 1958—59 efter bestemmelsen i § 6 d. i lov nr. 149 af 10. april 1922 tilkommende fradrag for personligt pålignede skatter være at nedsætte med et til nedslaget svarende beløb, fordelt med halvdelen på skattefradraget for hvert af de nævnte skatteår.

§ 3.

Skatten opkræves samt indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler.

I tilfælde, hvor der ved det pålignede skattebeløbs opdeling i terminsrater fremkommer brøkdeler af en øre, skal kommunen være berettiget til, uden at dette dog påvirker dens tilsvarende overfor statskassen, at foretage den afrunding af de enkelte terminsrater, der er nødvendig for, at disse kan opkræves med lige store beløb, således at brøkdeler af en øre på indtil $\frac{1}{2}$ øre bortkastes og brøkdeler af en øre på $\frac{1}{2}$ øre og derover forhøjes til 1 øre.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på den i nærværende afsnit A. omhandlede indkomstskat til staten.

B. Indkomstskat af aktieselskaber m. m.

§ 4.

For de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 a., nævnte her i landet hjemmehørende selskaber udskrives for skatteåret 1956—57:

1. Indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler, dog med en forhøjelse af 20 pct. Udenfor København og Frederiksberg forfalder denne skat til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.
2. Overordentlig indkomstskat til staten beregnet efter nedenstående regler.

§ 5.

Den overordentlige skat svares i to rater, der benævnes henholdsvis „udbytteraten“ og „restraten“.

Udbytteraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side det efter reglerne i § 7 opgjorte udbytte m. v. og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

Restraten beregnes efter det procentvise forhold mellem på den ene side selskabets fulde skattepligtige indkomst for det pågældende skatteår og på den anden side selskabets aktiekapital, opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2, eventuelt med tillæg af en del af selskabets faste reserver, jfr. § 6, stk. 3.

§ 6.

Ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten anvendes følgende skala:

$\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.	skat af $\frac{\text{udbytte m. v.}}{\text{indkomst}}$ pr. 100 kr. aktiekap. m. v.
Under 6 kr.	5 pct.
6 kr., men ikke over 8 kr.	0,30 kr. af 6 kr. — 10 pct. af resten
8 - , — — — 10 -	0,50 - - 8 - — 15 — - —
10 - , — — — 12 -	0,80 - - 10 - — 20 — - —
12 - , — — — 20 -	1,20 - - 12 - — 25 — - —
20 - , — — — 30 -	3,20 - - 20 - — 30 — - —
30 - , — — — 40 -	6,20 - - 30 - — 35 — - —
40 - , — — — 60 -	9,70 - - 40 - — 40 — - —
60 - , — — — 80 -	17,70 - - 60 - — 45 — - —
80 - , — — — 100 -	26,70 - - 80 - — 50 — - —
100 - og derover	36,70 - - 100 - — 60 — - —

Ved bestemmelsen af, hvad der ved skatens beregning efter foranstående skala skal tages i betragtning som selskabets aktiekapital, anvendes reglerne i § 1, nr. 3, stk. 2 og 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. § 12 i lovekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955. Er aktiekapitalen i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 forøget ved udstedelse af friaktier, skal denne kapitalforøgelse dog ikke medregnes til aktiekapitalen i denne forbindelse, men kommer kun i betragtning under de i stk. 3 indeholdte betingelser og i det sammesteds angivne omfang.

Overstiger et selskabs faste reserver ved regnskabsårets begyndelse 50 pct. af den aktiekapital, som i henhold til bestemmelserne i stk. 2 kommer i betragtning, forhøjes aktiekapitalen med halvdelen af det overskydende beløb ved beregningen af såvel udbytteraten som restraten. Har selskabet i henhold til vedtagelse efter den 30. november 1939 fra de faste reserver overført et beløb til aktiekapitalen ved udstedelse af friaktier, bliver det således overførte beløb i den heromhandlede henseende at sidestille med faste reserver.

Som faste reserver betragtes i denne forbindelse alene sådanne fonds, der hidrører fra den af selskabet ved dets virksomhed indtjente eller ved realisation af dets formuegenstande indvundne fortjeneste, og som gennem den således tilvejebragte forøgelse af selskabets kapital er bestemt til at tjene til sikkerhed mod fremtidige tab.

§ 7.

Udbytteraten beregnes direkte på grundlag af den i § 6, stk. 1, indeholdte skala

af de beløb, som i kalenderåret 1956 endeligt fastsættes som ordinært og ekstraordinært udbytte af aktiekapitalen, med tillæg af beløb, som i vedkommende regnskabsår henføres til en særlig udbyttereguleringskonto eller indgår i en til det følgende regnskabsår overført driftssaldo, samt af beløb, der for vedkommende regnskabsår udbetales som udbytte eller rente af udloddede reservefondsandele. Udbytterate beregnes dog ikke af følgende udlodninger:

- Udlodninger, der sker i form af friaktier eller reservefondsbeviser.
- Særskilt udlodning af en ved realisation af formuegenstande eller på anden måde indvunden fortjeneste, som efter sin art ikke er indkomstskattepligtig for selskabet. Fritagelsen gælder dog kun i det omfang, hvori den samlede udbetaling til aktionærene overstiger selskabets skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår. Er udlodningen taget fra en konto, som tillige omfatter henlæggelser af skattepligtig indkomst, gælder fritagelsen først, når der af den samlede henlæggelse er udloddet et beløb svarende til den henlagte skattepligtige indkomst.
- Udlodning som følge af selskabets endelige likvidation. Fritagelsen gælder dog kun med hensyn til udlodning af beløb, der har været medregnet ved selskabets ansættelse til indkomstskat for skatteåret 1955—56 eller tidligere skatteår.
- Udlodning af beløb, som hidrører fra en særlig udbyttereguleringskonto, eller som er overført som driftssaldo fra forrige regnskabsår.

Når udbyttet m. v. udgør under 5 pct. af aktiekapitalen m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3, svares ingen udbytte-rate.

§ 8.

Restraten beregnes på følgende måde:

- a. Det udregnes, hvad selskabets ansatte skattepligtige indkomst udgør i procent af den indbetalte aktiekapital m. v., opgjort efter reglerne i § 6, stk. 2 og 3.
- b. På grundlag af denne procent udfindes det skattebeløb, som skulle svares af den fulde skattepligtige indkomst ved anvendelse af den foran i § 6 indeholdte skala. Det således udfundne beløb udgør restratens grundtal.
- c. I restratens grundtal fradrages den efter reglerne i § 7 beregnede udbytterate, hvorefter det resterende beløb nedsættes til to trediedele. Det herefter udkommende beløb udgør, hvad selskabet skal tilsvare som restrate.

§ 9.

Ved skattepligtig indkomst, jfr. § 5, stk. 3, § 7, stk. 1 b., og § 8, a. og b., forstås det beløb, hvortil vedkommende selskabs indkomst i det pågældende regnskabsår efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, må opgøres uden hensyntagen til de i førstnævnte lovs § 8 omhandlede fradrag og nedsættelser.

§ 10.

Udbytteraten berigtiges på følgende måde:

- a. Senest den 15. april eller, forsåvidt den endelige udbyttefastsættelse først er sket efter den 7. april 1956, senest 8 dage efter fastsættelsen indgiver selskabet, udenfor København til den amtstue, i hvis distrikt selskabets hjemstedskommune er beliggende, og i København til direktoratet for Københavns skattevæsen, en anmeldelse indeholdende alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af udbytteraten i overensstemmelse med de i §§ 5—7 indeholdte regler. Anmeldelsen, der indgives i en af finansministeriet nærmere fastsat form, skal være ledsaget af en bekræftet udskrift af selskabets generalforsamlingsprotokol, udvisende den angående ud-

byttefastsættelsen truffene beslutning. Oversiddes den foran fastsatte frist for anmeldelsens indgivelse, forhøjes udbytteraten med 1 pct. for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken anmeldelsen skulle være indgivet. Denne forhøjelse, som ikke fradrages ved restratens beregning, kan dog, hvor særlige omstændigheder taler derfor, helt eller delvis eftergives af finansministeren. Anmeldelsens indgivelse kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

- b. På grundlag af fornævnte anmeldelse foretager de i punkt a. nævnte myndigheder en beregning af det beløb, der af selskabet skal tilsvares som udbytterate, og tilstiller snarest selskabet underretning om det beregnede skattebeløb med opfordring til selskabet om inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige beløbet ved indbetaling henholdsvis til amtstuen eller til direktoratet. Forsåvidt selskabet ikke har indbetalt udbytteraten inden udløbet af den nævnte betalingsfrist, tilsvares det en statskassen tilfaldende rente af 1/2 pct. månedlig for hver påbegyndt måned, regnet fra den 1. i den måned, i hvilken betalingsfristen udløber, hvorhos skatten med påløbne renter efter lovlig omgang søges inddrevet ved udpantning.
- c. Eventuel påanke af udbytteratens beregning sker til landsskatteretten. Påanke skal finde sted inden 4 uger fra modtagelsen af amtstuens meddelelse om den beregnede udbytterate. Påanke af beregningen påvirker ikke pligten til at indbetale den beregnede udbytterate indenfor den i amtstuens meddelelse fastsatte frist.

§ 11.

Restraten berigtiges på følgende måde:

- a. Udenfor København foretager vedkommende skatteråd samtidig med beregningen af den selskabet i henhold til lov nr. 149 af 10. april 1922 påhvilende ordinære indkomstskat til staten en beregning af restratens grundtal i overensstemmelse med de i § 5, stk. 3, samt §§ 6, 8 og 9 indeholdte regler. Beregningen foretages på en særlig liste, hvoraf afskrift tilstilles den amtstue, under

F. t. l. vedr. indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

hvilken opkrævningen af udbytteraten efter reglerne i § 10 a. henhører. Beregningen skal være tilendebragt og listen tilstillet amtstuen inden den 1. juli.

- b. For de selskabers vedkommende, der på tidspunktet for amtstuens modtagelse af restratelisten alt har berigtiget udbytteraten eller foretaget den i § 10 a. foreskrevne anmeldelse af udbyttede-klareringen, foretager amtstuen straks den endelige udregning af restraten og tilstiller snarest de pågældende selskaber meddelelse om det som restrate beregnede skattebeløb med opfordring til inden 14 dage fra meddelelsens modtagelse at berigtige det nævnte skatte-tilsvær ved indbetaling på amtstuen.
- c. For de selskabers vedkommende, der den 1. august 1956 endnu ikke har foretaget den i § 10 a. foreskrevne udbytte-anmeldelse, opkræves umiddelbart efter nævnte dato et beløb svarende til $\frac{2}{3}$ af restratens grundtal som en a conto indbetaling på såvel udbytterate som restrate. Når anmeldelse af det deklarerede udbytte derefter fremkommer, foretager amtstuen den endelige beregning og opkrævning af restraten i forbindelse med beregningen og opkrævningen af udbytteraten, og begge skatterater berigtiges derefter under hensyn-tagen til den foran ommeldte a conto indbetaling.
- d. Oversiddelse af fristen for restratens indbetaling medfører samme følger, som i § 10 b. er fastsat vedrørende udbytte-raten.
- e. I København foretages beregningen og opkrævningen af restraten af direktoratet for Københavns skattevæsen, der i disse henseender følger tilsvarende fremgangsmåder som de foran under b.—d. fastsatte. For direktoratets arbejde med beregningen og opkrævningen af såvel udbytteraten som restraten ydes et vederlag efter nærmere fastsættelse af finansministeriet.

§ 12.

Fastlægger et selskab, der har sluttet et regnskabsår indenfor kalenderåret 1956, tidspunkterne for sine udbyttede-klarationer således, at der i nævnte kalenderår ikke sker nogen endelig udbyttefastsættelse, jfr.

§ 7, stk. 1, beregnes udbytteraten på grundlag af den efter den 31. december 1956 nærmest følgende endelige udbyttefastsættelse.

Forsåvidt udbytteraten for skatteåret 1955—56 i medfør af den til foranstående bestemmelse svarende regel i § 12 i lov nr. 88 af 31. marts 1955 er beregnet på grundlag af en af et selskab efter den 31. december 1955 foretagne endelige udbyttefastsættelse, beregnes udbytteraten for skatteåret 1956—57 først på grundlag af selskabets næstfølgende endelige udbyttefastsættelse.

§ 13.

Den i nærværende afsnit B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten kan ikke bringes til fradrag ved selskabets ansættelse til indkomstskat til stat og kommune.

§ 14.

Løvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit B., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

De i nævnte lovs § 37, stk. 3 og 4, indeholdte bestemmelser om skattelempelse skal, forsåvidt angår den heromhandlede overordentlige indkomstskat til staten, kunne bringes til anvendelse ikke alene på selskaber, der i det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i et datterselskab, men også på selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, og som i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i dette selskab.

De i lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. indeholdte regler om skatterådernes ansættelser kommer til anvendelse på de af amtstuerne og direktoratet for Københavns skattevæsen i medfør af reglerne i nærværende afsnit foretagne skatteberegninger, forsåvidt de efter deres indhold er forenelige med de heri givne regler.

C. Indkomstskat af kooperative virksomheder.

§ 15.

Indkomstskatten til staten for brugsforeninger samt produktions- og salgforenin-

ger udskrives for skatteåret 1956—57 efter nedenstående regler.

Ved brugsforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at indkøbe eller fremstille varer eller produkter til brug for medlemmerne, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — anvender den i regnskabsårets løb stedfundne omsætning med medlemmerne som grundlag for udlodningen af overskud til disse.

Ved produktions- og salgsforeninger forstås efter nærværende lov sådanne sammenslutninger, som har til formål at bearbejde, forædle eller sælge medlemmernes produkter, og som — bortset fra normal forrentning af en indbetalt medlemskapital — foretager deres overskudsfordeling på grundlag af de af medlemmerne i regnskabsårets løb til foreningen leverede produkter.

§ 16.

For brugsforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår kun har haft omsætning med medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har haft omsætning med ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem omsætningen med medlemmer og den samlede omsætning, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem omsætningen med ikke-medlemmer og den samlede omsætning.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Forinden skatten beregnes af den i overensstemmelse med foranstående regler ansatte indkomst, fradrages der heri $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til forøgelse af foreningens formue;

fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 3, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 25 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten. Foreninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter til deres bedrifts udøvelse, samt hovedforeninger med samme formål svarer dog kun skatten med 10 pct.

§ 17.

For produktions- og salgsforeninger svares indkomstskatten på grundlag af en indkomst, ansat som nedenfor anført i forhold til foreningens formue, jfr. herved § 18, ved udgangen af det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår:

a. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår ikke har foretaget opkøb af råvarer hos andre end medlemmer: 4 pct. af den nævnte formue.

b. Såfremt foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår også har foretaget opkøb af råvarer hos ikke-medlemmer: 4 pct. af en så stor del af den nævnte formue, som svarer til forholdet mellem opkøbet hos medlemmer samt opkøbet af færdigvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb, og 6 pct. af en så stor del af formuen, som svarer til forholdet mellem opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer og det samlede opkøb. Overstiger købesummen for de af ikke-medlemmer leverede råvarer ikke 3 pct. af det samlede opkøb, ansættes indkomsten dog kun til 4 pct. af foreningens formue.

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Har foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 4—6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, til foreningens skattepligtige indkomst.

I den indkomst, der er ansat i henhold til reglerne i stk. 1, indrømmes der et fradrag, svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, der er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den nævnte ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 4, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 10 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten.

§ 18.

Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgforeningers formue, jfr. §§ 16 og 17, foretages i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955.

Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af regnskabsårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende regnskabsår.

Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

§ 19.

Udenfor København og Frederiksberg forfalder den i nærværende afsnit C. omhandlede indkomstskat til staten til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit C., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler, dog at der ved skatteberegningen ikke gives fradrag i den skattepligtige indkomst efter reglerne i nævnte lovs § 8.

§ 20.

Den i nærværende afsnit C. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Bestyrelsen for de i nærværende afsnit omhandlede foreninger er forpligtet til at meddele de skattelignende myndigheder alle de for skattens beregning fornødne oplysninger. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

Reglerne i § 16, stk. 3, i de årlige love om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteårene 1940-41—1948-49 kommer ikke til anvendelse på udbetalinger i regnskabsår, som lægges til grund for skatteansættelserne i skatteårene fra og med skatteåret 1949—50, således at forhøjelse af den skattepligtige indkomst ikke finder sted.

D. Indkomstskat af foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner.

§ 21.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 c. og f., ommeldte gensidige forsikringsforeninger, kredit- og hypotekforeninger, kredittkasser og spare- og lånekasser samt de i nævnte § 2, nr. 5 g., ommeldte, erhvervsmæssig virksomhed udøvende foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner udskrives for skatteåret 1956—57 med 6 pct. af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, skattepligtigt indtægt uden fradrag i henhold til nævnte lovs § 8.

Skattepligten kan efter finansministerens afgørelse helt eller delvis bortfalde, for så vidt indkomsten efter de for vedkommende forening, stiftelse, korporation eller institution gældende fundatser, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende øjemed.

Indtægter ved dyrskuer, der afholdes af landboforeninger og/eller husmandsforeninger eller sammenslutninger af sådanne, samt ved fjerkræ- eller biavlsskuer, der afholdes af fjerkræ- eller biavlforeninger, og som omfatter hele landet eller større dele af samme, skal for skatteåret 1956—57 ikke henregnes til den skattepligtige indkomst i henhold til § 2 nr. 5 g i lov nr. 149 af 10. april 1922; dette gælder dog kun den del af skuernes nettoindtægter, som forholdsmæssigt svarer til indvundne entreindtægter og lign. samt indtægter ved udlejning af

udstillingsplads til de af de pågældende foreningers medlemmer udstillede dyr. I samme omfang som overskud ved de her omhandlede skuer ikke skal henregnes til skattepligtigt indtægt, kan underskud ved sådanne skuer ikke fradrages i anden skattepligtigt indtægt.

§ 22.

Ved opkrævningen samt indbetalingen af den i nærværende afsnit D. omhandlede indkomstskat til staten følges samme regler, som er fastsat i nærværende lovs afsnit C. vedrørende den der omhandlede indkomstskat til staten af kooperative virksomheder.

Løvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på skatten efter nærværende afsnit D., for så vidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

§ 23.

Den i nærværende afsnit D. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit II.

Formueskat til staten.

A. Formueskat af personer m. m.

§ 24.

Formueskatten til staten udskrives for skatteåret 1956—57 på grundlag af følgende skala:

Af en formue på:		under	30 000 kr.,	svares	0 kr.
	30 000 kr., men ikke over	—	—	—	10 - af 30 000 kr., 5 p.m. af resten
over	50 000 - , — — —	—	100 000 - ,	—	110 - af 50 000 - , 8 — - —
—	100 000 - , — — —	—	200 000 - ,	—	510 - af 100 000 - , 10 — - —
—	200 000 - , — — —	—	600 000 - ,	—	1 510 - af 200 000 - , 15 — - —
—	600 000 - , — — —	—	1 000 000 - ,	—	7 510 - af 600 000 - , 20 — - —
	1 000 000 - og derover	—	—	—	15 510 - af 1 000 000 - , 23 — - —

De i § 2, nr. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 § 3, nævnte personer samt udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser

m. fl. og dødsboer svarer skatten med mindst 2,5 p. m.

For de i § 2, nr. 1 og 2, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af

13. december 1955 § 2, nævnte skattepligtige skal dog i tilfælde, hvor deres samlede ansatte indkomst for skatteåret 1956—57 ikke udgør mindst 3 pct. af den for samme skatteår ansatte skattepligtige formue, formueskatten efter foranstående skala nedsættes med 5 pct. for hver to promille eller del deraf, hvormed den ansatte indkomst er under 3 pct. af den ansatte skattepligtige formue. Er indkomsten ikke positiv, nedsættes formueskatten med 80 pct. Såfremt de pågældende er ansat til en indkomst af under 8 000 kr., skal der om fornødent gives en yderligere nedsættelse af formueskatten i tilfælde, hvor formuen ikke er over 100 000 kr., således at skatten ikke overstiger:

- a) hvor indkomsten er under 2 000 kr... $\frac{1}{5}$
af den fulde pålignede skat,
- b) hvor indkomsten er 2 000 kr. eller derover, men under 4 000 kr..... $\frac{2}{5}$
af den fulde pålignede skat,
- c) hvor indkomsten er 4 000 kr. eller derover, men under 6 000 kr..... $\frac{3}{5}$
af den fulde pålignede skat,
- d) hvor indkomsten er 6 000 kr. eller derover, men under 8 000 kr..... $\frac{4}{5}$
af den fulde pålignede skat.

§ 25.

Formueskatten opkræves og indbetales i statskassen i overensstemmelse med de i lov nr. 458 af 22. december 1939 § 12, stk. 1—5, indeholdte regler. Med hensyn til afrunding af de pålignede skattebeløb ved opkrævningen forholdes efter reglerne i nærværende lovs § 3, stk. 2. Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse.

B. Formueskat af indenlandske dødsboer.

§ 26.

Her i landet behandlede dødsboer, der den 1. april 1956 befinder sig under offentligt skifte, udreder for skatteåret 1956—57 formueskat til staten, beregnet efter den i § 24 indeholdte skala.

Skatten udredes af afdødes under skiftet inddragne efterladenskaber af enhver art, opgjort efter de i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovebekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler

og ansat efter forholdene ved skiftets begyndelse, medmindre skiftet allerede er påbegyndt før den 1. januar 1956, i hvilket tilfælde forholdene pr. nævnte dato lægges til grund for ansættelsen, således at der ved denne bortses fra alle tidligere til boets arvinger udloddede værdier.

§ 27.

Undtaget fra den i § 26 omhandlede skattepligt er dødsboer, hvis nettoformue, opgjort efter de i § 26, stk. 2, indeholdte regler, er under 30 000 kr.

§ 28.

Den ved § 26 fastsatte formueskat udredes for hele skatteåret, selvom boet slutes inden udgangen af første skattehalvår.

Såfremt boet slutes, uden at der er afsat det til formueskattens udredelse fornødne beløb, hæfter boets arvinger solidarisk for skattens betaling.

Såvel ordentlige som overordentlige skifteforvaltere er ligeoverfor det offentlige ansvarlige for, at skatten behørigt berigtiges i de af dem behandlede boer.

§ 29.

Dødsboers ansættelse til formueskat til staten foretages af skatterådet for den skattekreds, hvori boets behandling foregår.

Vedkommende skifteforvalter skal senest den 1. maj 1956 til vedkommende skatteråd i en af finansministeren nærmere foreskrevet form indsende en specificeret opgørelse af boets i henhold til nærværende lov skattepligtige formue.

§ 30.

Den ved § 26 fastsatte formueskat falder til betaling af boet den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrelsen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler vedrørende opkrævningen og inddrivelsen kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges dog i sidstnævnte henseender reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Afsnit III.

Forhøjelse af indkomstskatten til staten for de i afsnit I., B., C. og D. ommeldte skattepligtige.

§ 31.

Udover de i afsnit I. B. omhandlede skatter til staten påhviler det for skatteåret 1956—57 de i nævnte afsnit omhandlede skattepligtige (aktieselskaber m. v.) at udrede:

1. En forhøjelse på 25 pct. af den ordinære indkomstskat til staten, beregnet efter de i loven af 10. april 1922 § 1, nr. 3, og § 8, jfr. lovekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, indeholdte regler.

2. En forhøjelse af den i afsnit I. B. omhandlede overordentlige indkomstskat til staten af aktieselskaber m. v., hvilken forhøjelse beregnes med 45 pct. af de som udbytterate og restrate beregnede samlede beløb.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelserne pålignes og opkræves i forbindelse med de skatter, hvoraf de beregnes, og efter de for disse skatter gældende regler.

§ 32.

Udover den i afsnit I., C. og D., omhandlede indkomstskat til staten udskrives for skatteåret 1956—57 en forhøjelse på 35 pct. af den efter reglerne i nævnte afsnit beregnede indkomstskat til staten.

De beregnede forhøjelsesbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb.

Forhøjelsen pålignes og opkræves i forbindelse med den ordinære indkomstskat til staten og efter de for denne gældende regler.

§ 33.

De i medfør af §§ 31 og 32 pålignede skattebeløb kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit IV.

§ 34.

Den finansministeren ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 tillagte bemyndigelse til forhøjelse af indkomstskatten til staten kan for skatteåret 1956—57 ikke bringes til anvendelse.

§ 35.

For opkrævningen for skatteåret 1956—57 af de i nærværende lovs afsnit I., A., C. og D., og II., A. og B., samt § 32 omhandlede statsskatter oppebærer kommunen et vederlag af 1 pct. af de indgåede beløb. Kommunens samlede vederlag skal dog mindst udgøre 4 kr. pr. skatteyder og kan ikke overstige 5 kr. pr. skatteyder. Med hensyn til beregningen af vederlaget for opkrævningen af den ordinære indkomstskat til staten af aktieselskaber m. m., jfr. nærværende lovs § 4 og § 31, stk. 1, nr. 1, forholdes efter reglerne i § 38, stk. 1, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922.

§ 36.

I tilfælde, hvor en skatteydere økonomiske forhold efter udløbet af det regnskabsår, der er lagt til grund for hans ansættelse til skat til staten efter nærværende lov, er blevet i særlig grad forringet, kan finansministeren eftergive eller nedsætte denne skat.

Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervsmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder indenfor et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Personer, der efter bestemmelsen i stk. 2 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for personlig indkomstskat til opholdskommunen.

§ 37.

I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andra-

gende, at nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst.

Forsåvidt angår præmiekonkurrencer, kommer foranstående bestemmelse ikke til anvendelse på konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.

§ 38.

Finansministeren bemyndiges til for skatteåret 1956—57 at forlænge fristen for indgivelse af selvangivelse for de i afsnit I., C., omhandlede kooperative virksomheder indtil udgangen af maj måned 1956 samt til i fornødent omfang at forlænge de i

lov nr. 149 af 10. april 1922, afsnit C. III. og IV., fastsatte frister for ligningsarbejdet m. v., forsåvidt angår disse skattepligtige.

§ 39.

Hvor forholdene taler derfor, kan finansministeren bestemme, at det skatterådet påhvilende arbejde med skatternes beregning og udfærdigelse af skattelister m. v. skal kunne foretages af en anden myndighed end skatterådet.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

§ 40.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder straks i kraft.

Bemærkninger til lovforslaget.

Reglerne om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond for skatteåret 1955—56 indeholdes i 5 forskellige love, nemlig

- 1) statsskatteloven (lov nr. 149 af 10. april 1922),
- 2) udskrivningsloven (lov nr. 88 af 31. marts 1955),
- 3) værnescatteloven (lov nr. 86 af 31. marts 1955),
- 4) tillægsindkomstskatteloven (lov nr. 87 af 31. marts 1955),
- 5) lov om en fælleskommunal udligningsfond (lov nr. 100 af 14. april 1937 som ændret ved lov nr. 89 af 31. marts 1955).

Nærværende forslag til udskrivningslov for skatteåret 1956—57 tilsigter en forenkling af skatteudskrivningsreglerne, hvorved de særlige love om udskrivning af værnescat og tillægsindkomstkat overflødiggøres, ligesom det bliver muligt at opheve reglerne om udskrivning af indkomst- og formueskat til den fælleskommunale udligningsfond.

Indkomstskatten af personer foreslås udskrevet efter to forskellige skalaer, en for forsørgere og en for andre skatteydere. Indkomstskatten efter skalaerne erstatter den tidligere indkomstskat til staten, den fælleskommunale indkomstskat, værnescatten og tillægsindkomstskatten, således at personlige skatteydere foruden eventuelle kirkelige afgifter kun skal svare to indkomstskatter: ind-

komstskat til staten og indkomstskat til kommunen. Indførelsen af særlige skalaer for forsørgere og for andre skatteydere gør det muligt at afskaffe de ved beregning af statsskatterne hidtil anvendte fradrag efter forsørgerstilling. Herved undgår man, at forholdsvis ubetydelige indkomstforøgelser på visse indkomsttrin medfører urimeligt store skattestigninger. Skalaerne er udformet således, at provenuet bliver nogenlunde det samme som efter de gældende regler.

Formueskatten af personer foreslås udskrevet efter en skala, der erstatter de hidtidige skalaer for formueskatterne til staten og den fælleskommunale udligningsfond. Fremtidig bliver der således kun tale om een formueskat. For at lette formuebeskattningen, navnlig for skatteydere med beskedne indtægter og formuer foreslås den formueskattefri grænse hævet fra 20 000 til 30 000 kr., ligesom de hidtil indrømmede nedslag i formueskatten til staten foreslås udvidet. Provenutabet ved de omtalte lempelser i formueskatten kan for skatteåret 1956—57 rent skønsmæssigt anslås til omkring 10 mill. kr.

Indkomstskatterne af aktieselskaber, kooperative virksomheder, selvejende institutioner m. v. foreslås udskrevet efter tilsvarende regler som for skatteåret 1955—56. De ændringer, der stilles forslag om for disse skattepligtiges vedkommende, er af

teknisk karakter og skyldes, at værnescatten er indarbejdet i forslaget satser.

Bortset fra bestemmelserne i § 21, stk. 3, og § 39, stk. 1, der omtales nærmere i det følgende, svarer forslaget regler iøvrigt til de i udskrivningsloven for skatteåret 1955—56 indeholdte.

Til de bestemmelser, der er ændret i forhold til udskrivningsloven for skatteåret 1955—56, bemærkes følgende:

Til § 1.

Efter de gældende regler udskrives indkomstskatten til staten og værnescatten efter progressive skalaer, der er fælles for alle skatteydere, medens tillægsindkomstskatten beregnes som forhøjelse af statsindkomstskatten. For skatteydere med skattepligtige indkomster under 12 000 kr. indrømmes, forinden skatterne beregnes, fradrag efter forsørgerstilling. Disse fradrag, der er gradueret såvel efter forsørgerstilling som efter bopæl, indrømmes med de fulde beløb til skatteydere med skattepligtige indkomster under 6 000 kr., hvor-efter de aftrappes ved skattepligtige indkomster over denne grænse for helt at bortfalde ved skattepligtige indkomster på 12 000 kr. og derover. Ved beregning af den fælleskommunale indkomstskat indrømmes der ikke fradrag efter forsørgerstilling. Derimod beregnes den fælleskommunale indkomstskat for forsørgere efter en skala, som er lempe-ligere end den, der finder anvendelse ved beregningen af skatten for andre skatteydere, medens skatteydernes bopælsforhold er uden betydning ved skatteberegningen.

Efter forslaget § 1 skal statsindkomstskatten ligesom den hidtidige fælleskommunale indkomstskat beregnes efter to progressive skalaer, en for forsørgere og en for andre skatteydere. Fradragene efter forsørgerstilling og statsindkomstskattens graduering efter bopæl for skattepligtige indkomster under 12 000 kr. bortfalder herefter.

Med uforandret beskatning på de forskellige indkomsttrin vil opgivelsen af gradueringen efter bopæl medføre visse forskydninger i beskatningen for skatteydere med skattepligtige indkomster under 12 000 kr. I landkommunerne, hvor fradragene efter forsørgerstilling er forholdsvis små, vil statsindkomstskatten gå ned, i købstæderne vil den blive nogenlunde uforandret, og i hovedstadsområdet, hvor de nævnte fradrag er særlig store, vil statsskatten stige.

Efter de gældende regler finder graduering af statsindkomstskatterne efter forsørgerstilling kun sted for så vidt angår skattepligtige indkomster under 12 000 kr., medens graduering for den

fælleskommunale indkomstskats vedkommende er gennemført for samtlige skatteydere. Efter de i nærværende lovforslag indeholdte skalaer vil gradueringen efter forsørgerstilling blive gennemført for samtlige skatteydere; skalaerne er udformet således, at skatten for ikke-forsørgere med skattepligtige indkomster over 20 000 kr. bliver næsten 10 pct. højere end skatten for forsørgere på samme indkomsttrin. Ikke-forsørgere med skattepligtige indkomster over ca. 20 000 kr. vil efter forslaget komme til at betale noget højere skatter end efter de gældende regler.

Forslaget forudsætter iøvrigt, at de gældende regler om børnefradrag og fradrag for hustrus indtægt ved selverhverv opretholdes uændret.

Det er allerede i de almindelige bemærkninger omtalt, at man ved afskaffelsen af fradragene efter forsørgerstilling undgår de springvise skatteforhøjelser, som efter det gældende system kan blive følgen af selv mindre indkomstforøgelse.

Iøvrigt er de foreslåede skalaer ligesom det gældende skattesystem opbygget således, at den procent, hvormed den sidste del af indkomsten beskattes, stiger, når indkomsten forøges ud over et af indkomsttrinene i skalaen. Efter det gældende system indeholder skalaerne forholdsvis mange indkomsttrin. En indkomstforøgelse vil derfor ofte bringe indkomsten op over et eller flere af skalaens indkomsttrin, hvilket igen medfører en forhøjelse af den procent, hvormed den sidste del af indkomsten beskattes. Ved som foreslået at udforme skalaerne med færre indkomsttrin, således at beskatningsprocenterne er uforandrede over længere indkomstintervaller, vil indkomstforøgelser i færre tilfælde end nu medføre en forhøjelse af den procent, hvormed den sidste del af indkomsten beskattes.

Til belysning af, hvorledes den foreslåede omlægning af beskatningen vil virke, er vedføjede tabeller 1—4 udarbejdet. Tabellerne viser beskatning efter gældende regler og efter forslaget for forsørgere, der hverken har ret til hustru- eller børnefradrag, samt for ikke-forsørgere på en række indkomsttrin.

De forskydninger i beskatningen af skattepligtige indkomster under 12 000 kr., der skyldes bortfaldet af gradueringen efter bopæl, er tidligere omtalt, og det er ligeledes nævnt, at forskellen i beskatningen af forsørgere og ikke-forsørgere med skattepligtige indkomster over ca. 20 000 kr. forøges noget. De ret uensartede forskydninger i beskatningen, som der iøvrigt er tale om, er ikke udtryk for nogen omlægning af skattebyrden, men skyldes, at de foreslåede skalaer som nævnt er ud-

F. t. l. vedr. indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

formet med færre og længere indkomsttrin end de gældende skalaer.

Personskalaerne i den gældende udskrivningslov finder foruden på fuldt skattepligtige personer anvendelse på indenlandske, offentligt skiftede dødsboer og på personer, udenlandske dødsboer, selskaber m. v., der er begrænset skattepligtige her i landet. Nogle af disse skattepligtige svarer tillige værneskat efter personreglerne, medens andre svarer værneskat i form af en 25 pct.s forhøjelse af den efter skalaen i udskrivningsloven beregnede indkomstskat til staten. Fælleskommunal indkomstskat svares derimod ikke af disse skattepligtige. Det foreslås, at de nævnte skattepligtige alle fremtidig skal beskattes efter skalaen for „andre skatteydere“. De i de tidligere udskrivningslove fastsatte minimumsgrænser for beskattningen (6 pct. for begrænset skattepligtige personer og indenlandske dødsboer og 12 pct. for udenlandske dødsboer og selskaber m. fl.) foreslås opretholdt.

Til § 21.

Den i stk. 3 optagne regel er ny.

Skattefritagelsen omfatter kun den del af indtægten, som består i entreindtægter og indtægter ved udleje af studeplads til de af de pågældende foreningers medlemmer udstillede dyr. Derimod vil andre indtægter, f. eks. afgifter fra restauratører, maskinfabrikanter, handlende eller indehavere af forlystelsesvirksomheder og lign., ikke nyde godt af skattebegunstigelsen. Den pågældende forening må i det omfang, hvori sådanne indtægter haves, siges at udøve erhvervsvirksomhed i konkurrence med andre erhvervsdrivende.

Til § 24.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger er formueskatterne til staten og til den fælleskommunale udligningsfond samarbejdet til en skala.

Samtidig er det foreslået, at formueskat ikke skal beregnes af formuer under 30 000 kr.; den tilsvarende grænse for formueskatten til staten er efter de gældende regler 20 000 kr. Skalaen er iøvrigt udformet således, at formueskatten af formuer under ca. 70 000 kr. er noget lavere end efter de gældende regler, medens større formuer pålignes nogenlunde samme formueskat som nu.

Efter de gældende regler kan der under visse betingelser ved skatteberegningen indrømmes nedslag i formueskatten til staten, men ikke i formueskatten til den fælleskommunale udligningsfond. Nedslagene beregnes efter to bestemmelser i statsskattelovens § 1, nr. 2.

Den ene af disse bestemmelser („procentreglen“) finder anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst udgør under 3 pct. af den skattepligtige formue. Nedslaget i formueskatten andrager 5 pct. for hver 2 promille eller del deraf, hvormed den skattepligtige indkomst er under 3 pct. af den skattepligtige formue. Er indkomsten 0 eller negativ, nedsættes formueskatten med 80 pct.

Den anden nedslagsregel („femtedelsreglen“) anvendes kun i de tilfælde, hvor den skattepligtige formue er 100 000 kr. eller derunder, og hvor den skattepligtige indkomst er under 4 500 kr. Den efter skalaen beregnede formueskat til staten nedsættes til:

$\frac{2}{5}$,	når indkomsten er under 2 000 kr.
$\frac{3}{5}$,	— — — 2 000 kr. eller derover, men under 3 500 kr.
$\frac{4}{5}$,	— — — 3 500 kr. eller derover, men under 4 500 kr.

„Femtedelsreglen“ anvendes kun, når den medfører lavere formueskat end den foran omtalte „procentregel“.

Efter forslaget skal „procentreglen“ opretholdes uændret. Da reglen efter gældende ret ikke finder anvendelse på den fælleskommunale formueskat, vil skatteydere, der opfylder betingelserne for nedslag, imidlertid få større nedsættelse i formueskatten end efter de gældende regler, fordi nedslaget også kommer til at omfatte den del af den foreslåede formueskat, der „erstatter“ formueskatten til den fælleskommunale udligningsfond.

For skatteydere med formuer på 100 000 kr. og derunder har man fundet det rimeligt at åbne mulighed for en videregående lempelse i formueskatten, end den nugældende „femtedelsregel“ fører til. Efter forslaget er indkomstgrænsen for indrømmelse af nedslag forhøjet fra 4 500 kr. til 8 000 kr.s skattepligtig indkomst, og samtidig forhøjes nedslagene for skatteydere med skattepligtige indkomster under 4 500 kr.

Udskrivningslovens skala for formueskat til staten finder anvendelse på de samme skattepligtige, som beskattes efter indkomstskatteskalaen for personer, jfr. herved bemærkningerne til § 1.

Da indenlandske offentligt skiftede dødsboer og udenlandske begrænset skattepligtige personer m. v. hidtil ikke har betalt fælleskommunal formueskat, medfører forslaget for disse skattepligtiges vedkommende gennemgående en forhøjelse af formueskatten. Den i den nugældende udskrivningslov fastsatte undergrænse for formueskatten af disse skattepligtige (2,5 p. m.) foreslås opretholdt.

Til §§ 31 og 32.

Bestemmelserne svarer til de i den nuværende udskrivningslov, afsnit III, indeholdte med de ændringer, der er en følge af, at værneskatten er indarbejdet i afsnittet.

Til § 37.

Bestemmelsen er uforandret i forhold til udskrivningsloven for skatteåret 1955—56, hvorved bemærkes, at lov nr. 23 af 27 januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m. v. kun finder anvendelse på lotterier m. v., der foranstalttes efter lovens ikrafttræden, og at loven for så vidt angår gevinster i Landbrugslotteriet og Varelotteriet først træder i kraft 1. oktober 1956.

Til § 39.

Den i første stykke foreslåede bestemmelse, der er en tilføjelse til reglerne om skatteberegningen i statskattelovens §§ 29—30 og § 12, stk. 1, i lov nr. 458 af 22. december 1939, er foranlediget af en indstilling af 10. december 1955 fra det af finansministeren den 18. marts 1954 nedsatte tekniske udvalg til revision af landets administrative inddeling i amtstuekredse, vurderings- og skyldkredse samt skatte- og amtsskattekredse. Bestemmelsen tilsigter at fremme en mekanisering af skatteberegningsarbejdet. Det er i den nævnte udvalgsindstilling nærmere påvist, at der derved vil kunne opnås væsentlige udgiftsbesparelser samt en række betydningsfulde forbedringer i den praktiske tilrettelæggelse af lignings- og skatteberegningsarbejdet. Samtidig vil en mekanisering af beregningsarbejdet aflaste skatterådene for en arbejdsopgave, som efter sin natur

ikke vedrører det egentlige ligningsarbejde. Efter de gældende regler påhviler det skatterådene at beregne de personlige indkomst- og formueskatter til staten og at udfærdige skattelister til brug for kommunerne, amtstuerne, statens ligningsdirektorat og det statistiske departement. I praksis forestås dette arbejde af skatterådsformændene, der herfor oppebærer et af finansministeren fastsat vederlag, hvis størrelse bestemmes ud fra den forudsætning, at arbejdet udføres manuelt.

I en række tilfælde har skatterådene på eget initiativ truffet aftale med kommunerne om maskinel beregning af skatterne på hulkortanlæg, hvorpå beregningsarbejdet lader sig udføre som led i en mekanisk udfærdigelse af mandtalslister og udskrivning af skattekvitteringer. De sidstnævnte arbejder påhviler det kommunerne at udføre. Mekaniseringen er hidtil i hovedsagen bragt i anvendelse af de større kommuner, men fra enkelte skattekrede har man dog erfaring for, at også en mekanisering af skatteberegningen for skatteydere i områder med mindre kommuner kan ske med fordel. Den foreslåede bestemmelse vil dels gøre det muligt at fastsætte beregningsvederlaget på grundlag af omkostningerne ved den mekaniske udførelse af beregningsarbejdet, hvor det sker på denne måde, dels gøre det muligt for finansministeriet at søge mekaniseringen videre udbredt i det omfang, der derved kan opnås udgiftsbesparelser og andre fordele. Af praktiske grunde må mekaniseringen ske gradvis, og det forudsættes, at der gives de skatteråd, der vil blive berørt heraf, lejlighed til at udtale sig, forinden der træffes bestemmelse om omlægningen af beregningsarbejdet.

Tabel 1.

**Samlet indkomstskat til stat og udligningsfond
ifølge gældende regler og forslag.**

*Forsørgere, der hverken har ret til hustru- eller
børnefradrag.*

Skattepligtig indkomst	Skat iflg. gældende regler i område:			Skat ifølge forslag
	A	B	C	
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
4 000 ..	33	43	56	20
4 500 ..	70	86	106	90
5 000 ..	123	147	171	160
5 500 ..	192	216	240	230
6 000 ..	290	314	332	300
6 500 ..	366	390	408	400
7 000 ..	473	497	509	500
7 500 ..	549	573	585	600
8 000 ..	660	680	693	700
8 500 ..	753	772	785	800
9 000 ..	896	913	930	900
9 500 ..	1 008	1 025	1 042	1 050
10 000 ..	1 163	1 180	1 189	1 200
10 500 ..	1 276	1 295	1 306	1 350
11 000 ..	1 466	1 477	1 488	1 500
11 500 ..	1 603	1 614	1 625	1 650
12 000 ..		1 807		1 800
15 000 ..		3 022		2 850
20 000 ..		5 729		5 700
25 000 ..		8 584		8 700
50 000 ..		24 666		23 700
100 000 ..		61 646		63 700
200 000 ..		146 866		148 700

Tabel 2.

**Forskydninger i samlet indkomstskat til stat og
udligningsfond ifølge forslag.**

*Forsørgere, der hverken har ret til hustru- eller
børnefradrag.*

Skattepligtig indkomst	Forskydninger i område:					
	A	B	C			
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.		
4 000 ..	÷	13	÷	23	÷	36
4 500 ..	+	20	+	4	÷	16
5 000 ..	+	37	+	13	÷	11
5 500 ..	+	38	+	14	÷	10
6 000 ..	+	10	÷	14	÷	32
6 500 ..	+	34	+	10	÷	8
7 000 ..	+	27	+	3	÷	9
7 500 ..	+	51	+	27	+	15
8 000 ..	+	40	+	20	+	7
8 500 ..	+	47	+	28	+	15
9 000 ..	+	4	÷	13	÷	30
9 500 ..	+	42	+	25	+	8
10 000 ..	+	37	+	20	+	11
10 500 ..	+	74	+	55	+	44
11 000 ..	+	34	+	23	+	12
11 500 ..	+	47	+	36	+	25
12 000 ..			÷	7		
15 000 ..			÷	172		
20 000 ..			÷	29		
25 000 ..			+	116		
50 000 ..			÷	966		
100 000 ..			+	2 054		
200 000 ..			+	1 834		

Tabel 3.

Samlet indkomstskat til stat og udligningsfond
ifølge gældende regler og forslag.

Ikke-forsørgere.

Skattepligtig Indkomst	Skat iflg. gld. regler i område:			Skat ifølge forslag
	A	B	C	
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
4 000 ..	178	190	202	220
4 500 ..	261	273	285	290
5 000 ..	345	357	369	360
5 500 ..	428	440	452	430
6 000 ..	529	535	547	500
6 500 ..	612	618	630	600
7 000 ..	713	719	725	700
7 500 ..	800	807	813	800
8 000 ..	901	908	914	900
8 500 ..	999	1 008	1 016	1 000
9 000 ..	1 133	1 141	1 150	1 100
9 500 ..	1 242	1 249	1 258	1 250
10 000 ..	1 375	1 383	1 392	1 400
10 500 ..	1 502	1 512	1 524	1 550
11 000 ..	1 660	1 660	1 671	1 700
11 500 ..	1 797	1 797	1 808	1 850
12 000 ..		1 956		2 000
15 000 ..		3 168		3 050
20 000 ..		5 870		6 200
25 000 ..		8 758		9 500
50 000 ..		25 049		26 000
100 000 ..		62 468		70 000
200 000 ..		148 679		165 000

Tabel 4.

Forskydninger i samlet indkomstskat til stat og
udligningsfond ifølge forslag.

Ikke-forsørgere.

Skattepligtig indkomst	Forskydninger i område:			
	A	B	C	
kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
4 000 ..	+ 42	+ 30	+ 18	18
4 500 ..	+ 29	+ 17	+ 5	5
5 000 ..	+ 15	+ 3	÷ 9	9
5 500 ..	+ 2	÷ 10	÷ 22	22
6 000 ..	÷ 29	÷ 35	÷ 47	47
6 500 ..	÷ 12	÷ 18	÷ 30	30
7 000 ..	÷ 13	÷ 19	÷ 25	25
7 500 ..	0	÷ 7	÷ 13	13
8 000 ..	÷ 1	÷ 8	÷ 14	14
8 500 ..	+ 1	÷ 8	÷ 16	16
9 000 ..	÷ 33	÷ 41	÷ 50	50
9 500 ..	+ 9	+ 1	÷ 8	8
10 000 ..	+ 25	+ 17	+ 8	8
10 500 ..	+ 48	+ 38	+ 26	26
11 000 ..	+ 40	+ 40	+ 29	29
11 500 ..	+ 53	+ 53	+ 42	42
12 000 ..		+ 44		
15 000 ..		÷ 118		
20 000 ..		+ 330		
25 000 ..		+ 742		
50 000 ..		+ 951		
100 000 ..		+ 7 532		
200 000 ..		+16 321		